

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csp/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419200086
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2019:5419200086.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudkyňou JUDr. Janou Veselou v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8A, IČO: 50 094 297, proti žalovanému: Y., nar. XX.XX.XXXX., bytom Q., zastúpený Mgr. Milanom Migom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Aleja Slobody 2203, o zaplatenie sumy 3.066,80 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 560,- eur **z a s t a v u j e .**

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a.**

III. Súd **v y h l a s u j e**, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 10 bod 10.2.2 Všeobecných obchodných podmienok K. platných od 01.08.2011, podľa ktorej sa banka a klient dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní služieb, bankových produktov alebo vykonávaní bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej zmluvy tak, že pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom banka, predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania a pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom klient je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecnému súdu, je neprijateľná a neplatná.

IV. Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou na tunajší súd dňa 16.01.2019, žalobca žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 3.066,80 eur spolu dlžným úrokom z istiny vo výške 1.767,36 eur, ako aj na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 19% ročne zo sumy 3.066,80 eur od 16.01.2019 do zaplatenia a zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.066,80 eur od 16.01.2019 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 06.08.2018 medzi zmluvnými stranami K. ako postupcom (ďalej ako „postupca“) a R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297 ako postupníkom (ďalej aj ako „postupník“ alebo „žalobca“), bola pohľadávka postupcom vyplývajúca zo zmluvy: Zmluva o úvere č. 8592681612 (ďalej aj „zmluva“) postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli o.i. Obchodné podmienky postupcu pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj „OP SÚ“), Všeobecné obchodné podmienky postupcu (ďalej aj „VOP“) a sadzobník poplatkov postupcu (ďalej aj „sadzobník“). Žalovaný svojím podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 4.000,- eur (ďalej „istina“).

Žalovaný sa zaviazal vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov (všetky tieto peňažné plnenia ďalej spolu aj „úver“). Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, postupca v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“), v spojení s § 53 ods. 9 OZ, vyhlásil dňa 15.02.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný časť dlžnej sumy z úveru zaplatil. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu úveru žalovaný vykonal dňa 09.01.2019. Od tohto dňa však žalovaný žiadnu ďalšiu úhradu úveru nevykonal.

3. Žalovanému bola žaloba (vrátane príloh) doručená dňa 11.03.2019, a to spolu s uznesením sp. zn. 6Csp/7/2019-64 zo dňa 07.03.2019, ktorým bol žalovaný vyzvaný, aby sa v lehote 10 dní od doručenia žaloby k nej písomne vyjadril, a to či žalobcom uplatnený nárok uznáva alebo nie a v prípade, že ho neuznáva, nech uvedie vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, označí a predloží ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

4. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

5. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 18.06.2019, ktoré pojednávanie bolo odročené z dôvodu, že dňa 31.05.2019 žalovaný požiadal Centrum právnej pomoci o zastupovanie v tejto veci.

6. Dňa 10.06.2019 bolo súdu doručené čiastočné späťvzatie žalobcu s vyjadrením, v ktorom uviedol, že žalovaný po podaní žalobného návrhu (a po dni 10.01.2019) vykonal na účet žalobcu nasledujúce úhrady: dňa 11.02.2019 úhrada vo výške 20,- eur, dňa 07.03.2019 úhrada vo výške 40,- eur, dňa 09.04.2019 úhrada vo výške 100,- eur, dňa 06.05.2019 úhrada vo výške 100,- eur. Žalobca preto zobral žalobu čiastočne späť v časti úhrad celkom vo výške 260,- eur započítaných na istinu pohľadávky a žiadal, aby súd vydal nasledovný rozsudok: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet žalobcu vedený v K. IBAN: N. I., istinu úveru 2.806,80 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 1.767,36 eur, zmluvný úrok vo výške 19% ročne zo sumy 3.066,80 eur od 16.01.2019 do 10.02.2019, zmluvný úrok vo výške 19% ročne zo sumy 3.046,80 eur od 11.02.2019 do 06.03.2019, zmluvný úrok vo výške 19% ročne zo sumy 3.006,80 eur od 07.03.2019 do 08.04.2019, zmluvný úrok vo výške 19% ročne zo sumy 2.906,80 eur od 09.04.2019 do 05.05.2019, zmluvný úrok vo výške 19% ročne zo sumy 2.806,80 eur od 06.05.2019 do zaplataenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.066,80 eur od 16.01.2019 do 10.02.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.046,80 eur od 11.02.2019 do 06.03.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.006,80 eur od 07.03.2019 do 08.04.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.806,80 eur od 06.05.2019 do zaplataenia, uhradený súdny poplatok za podanie žalobného návrhu, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaväzujúceho žalovaného na vyššie uvedené plnenie.

7. Vo vyššie uvedenom podaní žalobca zároveň reagoval na výzvu súdu, ktorá mu bola doručená s predvolaním na pojednávanie určené na 18.06.2019, a to, aby doručil výpočet RPMN uvedený v zmluve vo výške 20,74% ročne, t.j. z akých údajov pri výpočte vychádzal (výška úveru, výška a počet mesačných splátok a podobne).

8. Žalobca k tomu uviedol, že zákon č. 129/2010 Z.z. upravuje v prílohe č. 1 základnú rovnicu výpočtu RPMN, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Túto rovnicu žalobca vo svojom vyjadrení uviedol spolu s uvedením významu symbolov dosadzovaných do nej, s tým, že doplnil, že podľa prílohy č. II medzi dodatočné predpoklady na výpočet RPMN patrí aj predpoklad pod písmenom a): ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje spotrebiteľovi čerpať peňažné prostriedky ľubovoľne, spotrebiteľský úver sa považuje za vyčerpaný okamžite a v plnej výške. Žalobca preto uvádza, že predpokladmi výpočtu sú premenné dosádzané do vzorca na výpočet RPMN, ako je výška úveru (4.000 eur), číslo posledného čerpania - úver bol čerpaný jednorazovo, t.j. podľa písm. a) prílohy č. II zákona sa považuje za vyčerpaný okamžite a v plnej výške, čo je v zmluve uvedené, číslo poslednej splátky 72, výška splátky 94,- eur (v Zmluve je uvedená výška splátky spolu s poisťným - to bolo v zmysle Sadzobníka vo výške 4,85 Eur/mesiac) periodicita čerpania mesačne (do 9. dňa v mesiaci), čo zodpovedá intervalu čerpania. Žalobca súdu predložil „predpis splátok“ k Zmluve č. 8592681612 z ktorého vyplývajú vyššie uvedené tvrdenia žalobcu. Pre úplnosť dodal, že v uvedenom predpise splátok je výška poslednej splátky nižšia z dôvodu, že

žalobcovi interný systém neumožňoval dohodnúť so žalovaným mesačné splátky v sume na desatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor. Predmetné zaokrúhlenie potom spôsobilo, že výška posledných splátok (splátky) nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej.

9. Žalobca s predmetným podaním súdu doručil listinu (č.l. 113 spisu) označenú ako Predpis splátok k zmluve o úvere č. 8592681612, z ktorej vyplýva výška RPMN 20,74%, celkové náklady spojené s úverom 2.737,94 eur, celkové náklady spojené s úverom + istina 6.737,94 eur a anuita 94,- eur. Taktiež sú v listine uvedené čísla splátok (od 1. po 72.), splatnosť splátok (od 09.07.2012 do 09.06.2018, splatných vždy k 9. dňu v mesiaci), výška mesačnej splátky (98,85 eur pri prvej až 71. splátke a 68,79 eur pri 72. splátke), ako aj uvedenie v akom rozsahu sa jednotlivé splátky započítavajú na istinu, úroky a poistné (v prípade poistného ide vždy o sumu 4,85 eur mesačne). Napokon je v listine uvedené ako sa zaplatením každej dohodnutej mesačnej splátky amortizuje istina až do jej úplného splatenia 71. splátkou).

10. Dňa 18.07.2019 žalovaný udelil plnomocenstvo na zastupovanie v spore advokátovi Mgr. Milanovi Migovi, ktorý mu bol určený Centrom právnej pomoci (č.l. 167 spisu).

11. Určený právny zástupca žalovaného súdu dňa 02.08.2019 doručil vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že zmluva o úvere č. 8592681612 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.06.2012 (ďalej ako „Zmluva“) neobsahuje všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení platnom v čase uzatvorenia Zmluvy), pričom konkrétne namieta: porušenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) - tvrdí, že Zmluva neobsahuje (neuvádza) „celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“, v Zmluve je uvedená len výška úveru (4.000,- eur) a celková výška nákladov (2.737,93 eur), avšak absentuje uvedenie celkovej čiastky (celková čiastka nie je uvedená číselne, existuje na ňu len odkaz napísaný maličkým písmom v čl. 3 ods. 2 zmluvy - tesne pod tabuľkou vyplnenou výrazne väčším písmom), ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Porušenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k), nakoľko Zmluva neuvádza výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom. Porušenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. y), keď správne mala byť uvedená RPMN v hodnote 18,77% . Zmluva trpí vadou v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. - v Zmluve je uvedené, že RPMN banky je 20,74% čo je však údaj uvedený nesprávne a je v neprospech spotrebiteľa. Vychádzajúc z údajov uvedených v Zmluve je RPMN v hodnote až 23,51%. Je možné, že výpočtu RPMN neboli zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa - teda, celkové náklady spotrebiteľa v zmysle definície podľa ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa prvej vety § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je priamym dôsledkom uvedenia nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa to, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Namieta aj to, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a teda veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Veriteľ totiž ešte pred uzatvorením Zmluvy o úvere č. 8592681612, uzatvoril s dlžníkom (žalovaným) aj iné zmluvy o úvere (spotrebiteľské zmluvy), konkrétne Zmluvu č. 7565656409 zo dňa 07.12.2019, Zmluvu č. 5546992510 zo dňa 16.12.2010, Zmluvu č. 2787988511 zo dňa 10.06.2011 a mal teda vedomosť o tom, aké je úverové zaťaženie žalovaného a aká je schopnosť a reálna možnosť žalovaného splácať poskytované úvery. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Pri hrubom porušení odbornej starostlivosti sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie sa považuje: posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať, (v tomto prípade boli žalovanému evidentne poskytnuté až 3 iné úvery v rokoch 2009, 2010 a 2011, pričom tieto neboli schopný žalovaný riadne splácať a veriteľ mal o tom vedieť). Dôkazom sú aj Dohody o splátkach úverov č. 7565656409, č. 5546992510 a č. 2787988511, ktoré veriteľ K. uzatvorila so žalovaným. Z dôkazov predložených žalobcom nevyplýva jednoznačne, či bolo dodržané ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žiada, aby súd určil (vyslovil), že Zmluva o úvere č. 8592681612 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa §53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka - pretože v čl. 3 ods. 5 zmluvy je dojednané, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou. Podľa § 53 ods. 5 Obz. zákonníka sú neprijateľné podmienky neplatné. Podľa ustanovenia § 53c Občianskeho zákonníka „Ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej časti. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná. Celková čiastka úveru

nie je v zmluve riadne uvedená (nie je tam matematický, t.j. číselný údaj o tom, aká je celková čiastka úveru), keď je v čl. 3 ods. 2 uvedená (číslom a veľkým písmom) v tabuľke len výška úveru 4.000,- eur a celková výška nákladov 2.737,93 eur, avšak už iba pod touto tabuľkou je maličkým písmom napísaný text: „Celkovú čiastku Úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom.“ Cena v zmysle ustanovenia § 53c Občianskeho zákonníka je pri tomto druhu zmluvy celková čiastka úveru, a teda nie je v zmluve vyjadrená tak, ako to bolo v súlade s ustanovením § 53c Občianskeho zákonníka.

12. Nakoľko predmetné vyjadrenie žalovaného k žalobe bolo súdu doručené až potom čo bolo vo veci určené prvé pojednávanie na deň 18.06.2019, súd nepostupoval podľa ust. § 167 ods. 3 CSP, ale vo veci určil nový termín pojednávania na deň 26.09.2019 a vyjadrenie žalovaného žalobcovi doručil na vedomie.

13. Súd na pojednávanie predvolal obe strany (žalovaného prostredníctvom jeho zástupcu). Žalobca prevzal predvolanie dňa 16.08.2019, pričom následne súdu oznámil, že žiada konať v jeho neprítomnosti. Súčasne súdu dňa 22.08.2019 doručil vyjadrenie, ktorým reagoval na vyjadrenie žalovaného zo dňa 02.08.2019. Vo svojom vyjadrení žalobca uviedol, že právny zástupca žalovaného v podanom vyjadrení žalovaného k žalobe o zaplatenie sumy 3.066,80 eur s príslušenstvom zo dňa 02.08.2019 (ďalej len „vyjadrenie“) uvádza, že zmluva o úvere č. 8592681612 uzatvorená medzi K. a žalovaným dňa 04.06.2012 (ďalej ako „zmluva“) neobsahuje všetky náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., konkrétne: Celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k zákona č. 129/2010 Z.z., nesprávne uvedenú RPMN v hodnote 18,77%. Právny zástupca žalovaného vo vyjadrení namieta taktiež: nesplnenie povinnosti veriteľa v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. (ide o tzv. skúmanie bonity dlžníka), veľkosť písma s poukazom na ust. § 53c Občianskeho zákonníka, neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ v spojitosti s ust. § 53 ods. 4 písm. r OZ (rozhodcovská doložka). Žalovaný namieta, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nie je v zmluve uvedená číselným vyjadrením. Súčasná línia posudzovania priemerného spotrebiteľa sa výrazne posunula od jeho považovania za naivného a nepozorného, až sa postupom času vymedzil priemerný spotrebiteľ, na ktorého bola prenesená istá povinnosť aktivity, keď Európsky súdny dvor uviedol, že od spotrebiteľa sa vyžaduje určité kontrolné úsilie, aby zistil, aký tovar vlastne kupuje. Európsky súdny dvor v rozsudku zo dňa 12.01.2006, sp. zn. C-361/04, vo veci Claude Ruiz - „Picasso“ uviedol, že: „Priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie“, pričom upozornil na to, že tento model je platný pre všetky výrobky bez ohľadu na druh. Toto tvrdenie vo všeobecnosti môžeme považovať za platné, avšak ak by sme šli viac do hĺbky, predsa len nie je možné obísť skutočnosť, že miera pozornosti priemerného spotrebiteľa je z predmetového hľadiska ovplyvnená druhom tovaru/služby, o ktorú ide. Pozornosť spotrebiteľa závisí aj od povahy a najmä od finančnej hodnoty kupovaného tovaru, či služby, nakoľko priemerný spotrebiteľ si určite dôkladnejšie premyslí kúpu motorového vozidla za niekoľko tisíc eur, ako výrobku nepatrnej hodnoty. Európske právo stále viac naznačuje, že ďalšia „automatická“ pomoc spotrebiteľom už nie je účelná a pokračovať by sa malo skôr nazeraním na priemerného spotrebiteľa ako schopného urobiť vlastné rozhodnutie ohľadom svojho právneho postavenia v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Z uvedeného tak vyplýva záver, že dlžník pri uzatváraní zmluvy o úvere vedel presne aký úver, v akej výške a za akých podmienok mu bude poskytnutý. Dikcia zákona (podľa ust. § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z.) je jasná a hovorí, že celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. K celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť žalobca uvádza, že zmluva o úvere obsahuje predmetný údaj, nakoľko v čl. 3 zmluvy o úvere pod tabuľkou písmom totožným s ostatným textom zmluvy, t.j. spotrebiteľ nemohol mať pocit, že ide o nerovnocenný údaj uvedený menším písmom, je napísané: Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Pritom sčítanie je jednoduchou matematickou operáciou, na ktorú v danom prípade nebolo potrebné použiť žiadne externé pomôcky. Spotrebiteľ, ktorý chce úver v takej výške, ako si vzal dlžník, predsa musí ovládať základné funkcie, aby si vedel vyhodnotiť, či bude alebo nebude schopný úver splatiť. Takéto vyhodnotenie je pritom len a výlučne na dlžníkovi. Je potrebné upozorniť, že aj na spotrebiteľov platí zásada pacta sunt servanda, aj spotrebiteľ je povinný plniť podľa dohodnutej zmluvy. Zmluva o úvere je jasná a jednoduchá. V tejto súvislosti poukazuje aj na odlišné stanovisko sudcu a zároveň ostatného podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky, JUDr. Milana Lálíka: „Považujem za nevyhnutné najskôr konštatovať, že

všeobecné súdy vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niešť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Taký postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilanti bus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevymoženia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnené obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane ústavného súdu, existujúce bagatelné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo je už reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát.“ Žalobca taktiež apeluje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/429/2014 - Žalovaný teda mal reálnu predstavu o obsahu úkonu, ktorého bol účastný. Na jeho obranu spočívajúcej v tvrdení, že si neprečítal dokument, ktorý podpisoval, možno povedať len toľko, že stále platí stará rímska zásada „právo patrí bdelym, pozorným, ostrážitým, bedlivým,“ (vigilanti bus iura scripta sunt), ktorá vyžaduje, aby každý zachoval aspoň minimálnu mieru opatrnosti, ku ktorej určite patrí aj znalosť obsahu dokumentu šifrovaného vlastnou rukou; pokiaľ takto žalovaný nekonal a neprečítal si dokument, ktorý podpísal, musí znášať dôsledky svojho konania a túto okolnosť nemožno pričítať na ľarchu žalobcu. Aj KS Trenčín sp. zn. 19Co/3/2019 v rozsudku uviedol: „Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá, nemôže prekračovať limity stanovené zákonom pre všetky zmluvné strany.“ Podľa názoru Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2Csp/297/2017, ktorý skúmal obdobný typ zmluvy: „Podľa názoru súdu je potrebné uviesť, že zmluvné formuláre zmlúv, ktoré žalovaný použil, sú jasné, prehľadné, keď na jednom dokumente formátu A4 sú uvedené všetky zákonné náležitosti s prehľadným a zrozumiteľným členením a má sa za to, že každý zákazník si tento zmluvný formulár dokáže ľahko a rýchlo prečítať.“ Úlohou zákonnej úpravy je zabezpečiť, aby spotrebiteľ vedel posúdiť rozsah svojho záväzku. Z dôvodovej správy k ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý nahradil zákon č. 258/2001 Z. z.: Výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch „zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ... výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. V zmysle § 9 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch sa uvedené ustanovenie aplikuje len v prípade, že obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj amortizácia istiny, pričom v takom prípade sa zákazníkovi v zmysle § 9 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytuje amortizačná tabuľka, ktorá „podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere“. V danom prípade nebola dohodnutá amortizácia istiny úveru a z tohto dôvodu sa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch dá vyhovieť jedine nasledovným spôsobom, ktorý považuje žalobca za postačujúci. Zmluva o úvere obsahuje požadované náležitosti, keďže sa v nej uvádza, (i) výška úveru, (ii) úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou, (iii) výška mesačnej splátky, (iv) RPMN banky v %, (v) taktiež priemernú RPMN na trhu, (vi) celková výška nákladov, (vii) dátum 1. splátky, (viii) dátum nasledujúcich splátok, (ix) počet mesačných splátok, (x) dátum konečnej splatnosti úveru, (xi) celková čiastka úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť. Krajský súd v Prešove sa stotožnil so záverom a posúdením prípadu Okresným súdom Prešov vo veci sp. zn. 11Co/39/2016. Na strane 4 rozsudku Krajského súdu je uvedené: Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 9 ods. 2 písm.

l) uvedeného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 9 ods. 5 uvedeného zákona, amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Podľa legislatívnych pravidiel má zákon rovnaké skutočnosti pomenovávať rovnakými pojmami. Ak teda zákon č. 129/2010 Z.z. pozná v § 9 ods. 5 pojem rozpis splátky a uvádza, čo sa tým myslí, nemožno § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona obsahujúci slovné spojenie „zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ vykladať tiež ako rozpis splátok, a to na viac ako rozpis splátok, ktorý musí byť v zmluve uvedený povinne. Ďalej na strane 6 citovaného rozsudku: V záujme boja proti nespravodlivým úverovým podmienkam a na to, aby sa dlžníkovi umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, čl. 4 uvedenej Smernice vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku, pričom porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte Smernice 2008/48 môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky. Takýto podstatný význam má povinnosť uviesť v zmluve o úvere najmä náležitosti ako je ročná percentuálna miera nákladov, počet a frekvencia splátok, ako aj prípadná existencia notárskych poplatkov a prípadne požadované záruky a poistenie. Keďže neuvedenie týchto náležitostí v zmluve o úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú. Za primerané by sa však nemalo považovať, ak v súlade s touto vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie takejto sankcie vyvolá voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí spomedzi náležitostí upravených v čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Pri hodnotení neprijateľných podmienok v zmluve ako aj pri sankcionovaní zmlúv bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou má zvlášť zásadný význam kvalifikácia tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorá podlieha časovým zmenám tak, ako sa úroveň informovanosti spotrebiteľa logicky postupne zvyšuje. Napriek skutočnosti, že ochrana spotrebiteľa je považovaná za jedno z nosných hľadísk tak vnútroštátnej ako aj úniijnej legislatívy, nie je prijateľné, aby podnikateľ niesol všetky riziká zmluvného vzťahu a spotrebiteľ neniesol fakticky žiadnu zodpovednosť. Takýto prístup by bol zneužitím práva v rozpore so základnými zásadami právnej spoločnosti, podľa ktorých je okrem iného nevyhnutné požadovať uplatňovanie zodpovedajúcej miery zodpovednosti za vlastné právne - záväzné konanie (spotrebiteľa). Žalovaný poznal výšku úveru, výšku celkových nákladov, výšku mesačnej splátky, počet mesačných splátok, výšku zmluvného úroku, termín konečnej splatnosti úveru, výšku RPMN banky. Žalobca tak presne vedel, koľko z toho, čo zaplatí, prípadne na príslušenstvo (nakoľko bolo vyjadrené celkovou výškou nákladov). Žalovaný nemohol mať žiadne pochybnosti o výške svojho záväzku. Zmluvné vyjadrenie je dokonca v súlade aj s výkladom podľa dôvodovej správy zákona, je teda dôvodné skonštatovať, že žalovaný neporušil žiadnu povinnosť. Ďalej z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu Prešov zo dňa 11.04.2017 sp. zn. 11Co/39/2016: V zmysle rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účel splatenia. Z čl. 10 ods. 2 písm. i) a čl. 10 ods. 3 uvedenej Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Žalobca sa k výpočtu a výške RPMN uvedenej v zmluve vo výške 20,74 % ročne vyjadril v podaní adresovanom konajúcemu súdu zo dňa 10.06.2019. Na tvrdeniach a vyjadreniach predložených v podaní zo dňa 10.06.2019 žalobca zotráva a uvádza, že pri výpočte RPMN boli zohľadnené všetky náklady spotrebiteľa tak, ako to vyžadujú zákonné ustanovenia. Žalovaný namieta, že veriteľ pred uzavretím zmluvy nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca, s poukazom na namietané tvrdenia žalovaného, si dovoľuje požiadať o predĺženie lehoty na preukázanie skúmania bonity žalovaného, keďže jej kompletizácia je spojená s vyššou časovou náročnosťou, pričom túto súdu zašle ihneď, ako ju obdrží od právneho predchodcu veriteľa v právach veriteľa, K. Žalovaný namieta veľkosť písma, keď cituje zákonné ustanovenie v zmysle ktorého „predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a

označení jej časti“. Žalovaný má za to, že cena v zmysle ustanovenia § 53c OZ je celková čiastkou úveru, a teda nie je v zmluve vyjadrená tak, aby to bolo v súlade s ust. § 53c OZ. Žalobca sa nestotožňuje s právnym názorom žalovaného. Žalobca má za to, že cenou sa rozumie odplata za poskytnutý úver, a teda ide o položku „celková výška nákladov“. Zmluva je dostatočne zreteľne napísaná formátom, veľkosťou a druhom písma, ktoré je v súlade s právnou úpravou Slovenskej republiky týkajúcej sa veľkosti písma. Podľa názoru žalobcu veľkosť a čitateľnosť písma zmluvy je postačujúca. S účinnosťou od 01.06.2010 sa do Občianskeho zákonníka zaviedla úprava, ktorej cieľom bolo regulovať veľkosť písma v spotrebiteľských zmluvách. Prvá úprava ustanovila, že predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť zmluvy. Ustanovenie tak bolo zamerané iba na podstatné náležitosti zmluvy, ktoré nesmeli byť uvedené menším písmom. Právna úprava neurčovala konkrétnu veľkosť písma. Podľa intertemporálnych ustanovení (§ 879m) sa však právne vzťahy, ktoré vznikli pred 01.06.2010 a nároky z nich vzniknuté sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 31.05.2010. S účinnosťou od 01.06.2014 sa uvedené ustanovenie novelizovalo tak, že veľkosť písma v spotrebiteľskej zmluve nesmie byť menšia ako ustanoví vykonávací predpis. Obdobne aj pri tejto novelizácii sa podľa intertemporálnych ustanovení (§ 879r) právne vzťahy, ktoré vznikli pred 01.06.2014 a nároky z nich vzniknuté, posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 31.05.2014. Identicky aj podľa § 10d ods. 3 nariadenia vlády č. 87/1995 platí, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014 alebo vznikne pred 1. januárom 2015, písmo ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovení obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.“. Platí teda, že právna úprava, podľa ktorej na veľkosť písma v spotrebiteľskej zmluve musí byť najmenej 1,9 mm, sa nevzťahuje na spotrebiteľské zmluvy uzatvorené do 31.05.2014. Zároveň platí, že písmo má byť pre spotrebiteľa čitateľné, pričom požiadavka čitateľnosti nesúvisí s jeho veľkosťou ale s jeho štýlom, formátom, fontom a pod. Žalobca má za to, že písmo použité v zmluve o úvere je dostatočne čitateľné a spĺňa zákonom vyžadované náležitosti. Napriek tomu, že požiadavky na veľkosť a čitateľnosť písma v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (04.06.2012) neboli zákonne upravené, žalobca má za to, že zmluva o úvere, a všetky prílohy z ktorých zmluva o úvere pozostáva, boli vyhotovené tak, že veľkosť písma a jeho čitateľnosť spĺňajú požiadavku na veľkosť a čitateľnosť podľa súčasnej právnej úpravy, ktorá v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nebola prijatá. Predmet zmluvy a cena zmluvy sú uvedené písmom, ktorého veľkosť je vyššia ako je veľkosť písma, ktorým sú napísané ostatné ustanovenia zmluvy o úvere. Písmo má veľkosť, ktorého výška je 1,9mm, použitý štýl, formát a font formát a štýl písma je obvyklý, čo znamená, že čitateľnosť písma nie je sťažená. Písmo, ktorým je napísaná zmluva, je dostatočne veľké, čitateľnosť postačujúca na to, aby sa so znením zmluvy o úvere mohol oboznámiť každý spotrebiteľ. Čitateľnosť písma sa pritom hodnotí na základe objektívnych kritérií, keďže nie je možné očakávať, aby sa objektívne každý bez použitia technických pomôcok mohol oboznámiť s jeho znením. Žalovaný žiada konajúci súd aby vyslovil, že zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože v čl. 3 ods. 5 zmluvy je dojednané, že „akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou“. Žalovaný po podaní žalobného návrhu a po poslednom čiastočnom späťvzati žaloby vykonal na účet žalobcu nasledujúce úhrady: dňa 10.06.2019 úhrada vo výške 100,- eur, dňa 10.07.2019 úhrada vo výške 100,- eur, dňa 07.08.2019 úhrada vo výške 100,- eur. Žalobca preto zobral žalobu čiastočne späť v časti úhrad celkom vo výške 300,- eur započítaných na istinu pohľadávky a žiadal, aby súd vydal nasledovný rozsudok: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet žalobcu vedený v K. IBAN: N., I., Istinu úveru 2.506,80 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 1.767,36 eur, zmluvný úrok vo výške 19,00% ročne zo sumy 3.066,80 eur od 16.01.2019 do 10.02.2019, zmluvný úrok vo výške 19,00% ročne zo sumy 3.046,80 eur od 11.02.2019 do 06.03.2019, zmluvný úrok vo výške 19,00% ročne zo sumy 3.006,80 eur od 07.03.2019 do 08.04.2019, zmluvný úrok vo výške 19,00% ročne zo sumy 2.906,80 eur od 09.04.2019 do 05.05.2019, zmluvný úrok vo výške 19,00% ročne zo sumy 2.806,80 eur od 06.05.2019 do 09.06.2019, zmluvný úrok vo výške 19,00% ročne zo sumy 2.706,80 eur od 10.06.2019 do 09.07.2019, zmluvný úrok vo výške 19,00% ročne zo sumy 2.606,80 eur od 10.07.2019 do 06.08.2019, zmluvný úrok vo výške 19,00% ročne zo sumy 2.506,80 eur od 07.08.2019 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.066,80 eur od 16.01.2019 do 10.02.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.046,80 eur od 11.02.2019 do 06.03.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.006,80 eur od 07.03.2019 do 08.04.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.906,80 eur od 09.04.2019 do 05.05.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.806,80 eur od 06.05.2019 do 09.06.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.706,80 eur od 10.06.2019 do 09.07.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.606,80 eur od 10.07.2019 do 06.08.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy

2.506,80 eur od 07.08.2019 do zaplataenia, uhradený súdny poplatok za podanie žalobného návrhu, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaväzujúceho žalovaného na vyššie uvedené plnenie.

14. Pojednávania nariadeného na deň 26.09.2019 sa zúčastnil právny zástupca žalovaného, ako aj žalovaný. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní odkázal na svoje písomné vyjadrenie z 02.08.2019, v ktorom sú uvedené všetky argumenty, ktoré žalovaný namieta. Vo vzťahu ku skutočnostiam, ktoré uviedol žalobca v poslednom podaní, právny zástupca žalovaného uviedol, že na str. 2 bodu 1 ohľadne absencie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, argumentuje žalobca tým, že podľa neho postačuje slovné vyjadrenie v zmluve na to, aby bolo možné vyhodnotiť, že zmluva obsahuje jasne vyjadrenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Podľa žalovaného takýmto spôsobom vyjadriť celkovú čiastku v zmluve o spotrebiteľskom úvere je absolútne nedostatočné a voči spotrebiteľovi zavádzajúce. Už len nahliadnutím do zmluvy je zrejmé, že v čl. 3 zmluvy je veľkým fontom písma a diametrálne odlišným, čo sa týka jeho veľkosti číselne uvedená výška úveru, číslom 4.000,- eur, ďalej celková výška nákladov číslom 2.737,93 eur a pri údají poistenie je uvedené len „základný súbor poistenia“. Pod rámečkom, v ktorom sa nachádzajú číselne údaje je potom len veľmi malým fontom písma napísané, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Žalovaný namieta aj nesprávnosť uvedenia týchto celkových nákladov spojených s úverom, keď aj podľa prílohy doručenej žalobcom spolu s jeho posledným vyjadrením je uvedená ako celková výška nákladov úveru (CVNU) suma 2.737,94 eur a ako CVNU + istina suma 6.737,94 eur. Avšak spočítaním výšky mesačnej splátky v sume 98,85 eur pri počte mesačných splátok 71 a pripočítaním poslednej 72. splátky vo výške 68,79 eur dostaneme výslednú sumu, ktorú bol spotrebiteľ povinný zaplatiť 7.087,14 eur. Rozdiel v takto určenej výslednej sume je tvorený pravdepodobne platbami poistného, ktoré však nie je v zmluve vyčíslené, ale podľa názoru žalovaného tvorí celkové náklady spojené s úverom. Čo sa týka ďalšej argumentácie žalobcu, tak aj s odkazom na predchádzajúci odsek žalovaný namieta oprávnenosť a správnosť argumentácie žalobcu, ktorú uvádza na str. 6 svojho vyjadrenia, keď tvrdí, že žalovaný: „poznal výšku úveru, výšku celkových nákladov, výšku zmluvného úveru, výšku RPNM.“ Tak isto namieta správnosť a úplnosť preverenia bonity žalovaného, hoci žalobca súdu dodatočne zaslal doklady o preskúvaní bonity, oveľa dôležitejšie pre posúdenie bonity, t.j. schopností a reálnych možností žalovaného splácať úver, bolo to, že žalovaný bol v zmluvnom vzťahu, čo sa týka spotrebiteľských úverov s právnym predchodcom žalobcu, t.j. s K. už od roku 2009, pričom takto naposledy uzatvorená zmluva (z roku 2012) bola v poradí už piatou zmluvou uzatvorenou medzi týmito zmluvnými stranami. Z dôvodu zdravotného stavu, ako aj intelektových schopností žalovaného je namieste skúmať aj platnosť zmluvy z pohľadu možností žalovaného reálne posúdiť obsah a dopad záväzkov, nakoľko samotný žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zaslanom súdu argumentuje okrem iného aj rozhodnutím európskeho súdneho dvora, keď odkazuje na pojem tzv. priemerného spotrebiteľa, pričom však ignoruje skutočnosť, že pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy došlo k viacnásobnému, aj osobnému, kontaktu pracovníka K., teda právneho predchodcu žalobcu so žalovaným, pričom aj priemerne zdatný zamestnanec banky musel, resp. mohol postrehnúť, že v osobe žalovaného sa jedná o intelektovo podpriemernú osobu, ktorá bola zo strany banky ak už nie uvedená do omylu, tak prinajmenšom navedená na to, aby opakovane nahrádzala, prekryvala svoj doterajší úver ďalším úverom a to viacnásobne. Žalovaný je invalidný dôchodca.

15. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinami pripojenými k žalobe (č.l. 4 až 61 spisu), ako aj listinou z č.l. 113 spisu a listinami z č.l. 204 až 214 spisu. Súčasne bol vykonaný výsluch žalovaného a dokazovanie listinami, ktoré boli predložené jeho zástupcom na pojednávaní (v rámci nich aj lekáorskými správami žalovaného z jeho zdravotnej dokumentácie, s čím žalovaný výslovne súhlasil).

16. Žalovaný vo svojom výsluchu uviedol, že platí po 100,- eur keď predtým platil 20,- eur a v minulosti mu to viacnásobne zvýšili a týchto 100,- eur je schopný im platiť. Urobili mu splátkový kalendár a toto platí poctivo každý mesiac. Zaplatil v septembri a zaplatí aj v októbri. Pokiaľ ide o vyplatenie úveru, tak mu prišla poštová poukážka na sumu 4.000,- eur. Bola taká červená. Keď mu prišli tieto peniaze, ešte nemal vyrovnané predchádzajúce úvery, to tak nadväzovalo, najprv mal jednu, potom zase ďalšiu a zase ďalšiu. Tým pádom sa to nakopilo. Bol v tom čase zamestnaný a bral minimálnu mzdu. Teraz poberá invalidný dôchodok vo výške 232,80 eur. Keď teraz spláca K. tak spláca tých 5 šekov, tých 5 zmlúv. Dokopy je to vyše 220,- eur, 100,- ide na tento úver a 120,- eur na iné.

17. L.

18. Z ďalších listinných dokladov predložených na pojednávaní (prílohová obálka spisu) mal súd preukázané, že žalovaný s K. uzavrel:

- zmluvu o úvere zo dňa 07.12.2009, keď úver bol vo výške 2.500,- eur, mesačná splátka vo výške 67,27 eur a konečná splatnosť úveru 07.10.2015,
- zmluvu o úvere: zo dňa 16.12.2010, keď úver bol vo výške 2.000,- eur, mesačná splátka vo výške 60,27 eur a konečná splatnosť úveru 16.10.2018,
- zmluvu o úvere: zo dňa 10.06.2011, keď úver bol vo výške 2.000,- eur, mesačná splátka vo výške 57,29 eur a konečná splatnosť úveru 10.07.2011,
- zmluvu o úvere: zo dňa 19.01.2012, keď úver bol vo výške 700,- eur, mesačná splátka vo výške 25,- eur a konečná splatnosť úveru 19.03.2016,
- zmluvu o úvere: zo dňa 25.03.2013, keď úver bol vo výške 1.000,- eur, mesačná splátka vo výške 30,62 eur a konečná splatnosť úveru 14.03.2019,
- dohodu o splátkach k zmluve o úvere zo dňa 07.12.2009, v ktorej sa žalovaný zaviazal splácať počnúc dňom 18.08.2018 mesačný splátky po 18,50 eur,
- dohodu o splátkach k zmluve o úvere zo dňa 16.12.2010, v ktorej sa žalovaný zaviazal splácať počnúc dňom 18.08.2018 mesačný splátky po 30,- eur,
- dohodu o splátkach k zmluve o úvere zo dňa 10.06.2011, v ktorej sa žalovaný zaviazal splácať počnúc dňom 18.08.2018 mesačný splátky po 35,- eur,
- dohodu o splátkach k zmluve o úvere zo dňa 25.03.2013, v ktorej sa žalovaný zaviazal splácať počnúc dňom 18.08.2018 mesačný splátky po 26,- eur.

19. V konaní neboli sporné tvrdenia žalobcu, že žalovaný s K. dňa 04.06.2012 uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere "dostupná pôžička" č. 8592681612, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 4.000,- eur. V zmluve je uvedená výška mesačnej splátky 98,85 eur, počet mesačných splátok 72, dátum prvej platby do 09.07.2012, dátum ďalšej platby k 9. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 09.06.2018, celková výška nákladov 2.737,93 eur, úroková sadzba 19 % p.a., priemerná RPNM na trhu 19,59 % a RPNM banky 20,74% a poistenie: základný súbor poistenia. Tieto údaje sú vpísané do kolóniek uvedených v orámovanej časti zmluvy, pod ktorou časťou je niekoľkonásobne menším fontom písma uvedené "celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom." Podľa čl. 3 bod 2 zmluvy, právne vzťahy neupravené zmluvou sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami (VOP), Obchodnými podmienkami pre úver - dostupná pôžička (OP), Sadzobníkom poplatkov, atď. (č.l. 51 spisu). Žalovanému bol na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 4.000,- eur, a to dňa 05.06.2012 na účet uvedený v úverovej zmluve (nepopreté skutkové tvrdenie žalobcu v žalobe a údaj „uskutočnené čerpania“ na listine na č.l. 47 p.v. spisu). Žalovaný úver splácal viac menej pravidelne mesačne. Po platbe zo dňa 29.05.2015 však so splácaním prestal a opätovne pokračoval od 20.11.2015 až do 07.12.2016. Od tohto obdobia až do 12.09.2018 platil len časť mesačnej splátky (listina „aktuálny stav úveru“ na č.l. 46 p.v. spisu). K. žalovaného listom zo dňa 20.01.2016 upozornila, že ku dňu 19.01.2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 543,06 eur pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 541,91 eur, poplatkov vo výške 1,15 eur a poistného vo výške 0,- eur. Žalovaný bol súčasne vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy s upozornením, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, banka je oprávnená využiť ust. § 565 OZ a vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky (č.l. 49 spisu). Uvedený list bol žalovanému, na adresu jeho trvalého pobytu uvedenú v zmluve, odoslaný dňa 20.01.2016 prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. (podací hárok na č.l. 50 spisu). Článok 3 prvá veta bodu 3.4. VOP obsahuje zmluvnú podmienku, že pri doručovaní písomností v poštovom styku sa písomnosti považujú za doručené v tuzemsku tretí deň a v cudzine siedmy deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená (VOP na č.l. 11 p.v. spisu). Listom zo dňa 15.02.2016 K. žalovanému oznámila, že z dôvodu podstatného porušenia zmluvy o úvere č. 8592681612 zo dňa 04.06.2012 a obchodných podmienok, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť sa úverová pohľadávka zo zmluvy stáva predčasne splatnou ku dňu 15.02.2016 v celom rozsahu a jej výška predstavuje 3.378,17eur (list na čl. 52 spisu). Žalovaný list K. zo dňa 04.02.2016 prevzal do vlastných rúk dňa 18.02.2016 (doručenka na č.l. 52 p.v. spisu). Článok 6 bod 6.1 OP obsahuje zmluvnú podmienku, že ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej, resp. čiastočnej výške, alebo poskytol banke nepravdivé údaje atď., je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie úveru (OP č.l. 5 spisu). Po zosplatení úveru žalovaný vykonal ďalšie úhrady a celkovo tak K. a žalobcovi zaplatil sumu 4.082,27 eur (listina „aktuálny stav úveru“ na č.l. 46 spisu a výpis z úverového účtu na č.l. 48 spisu). Čiastočné úhrady žalovaný vykonával aj po podaní žaloby (č.l. 109 a č.l. 191 p.v. spisu), ktoré

do dňa vyhlásenia rozsudku predstavujú sumu 560,- eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2018 uzavretou dňa 06.08.2018 došlo s účinnosťou ku dňu 06.08.2018 (čl. XV bod 1 predmetnej zmluvy) k postúpeniu žalovanej pohľadávky a jej príslušenstva z K. na žalobcu (zmluva a jej príloha na č.l. 57 a č.l. 58-61 spisu).

20. Ako bolo uvedené vyššie, žalovaný po podaní žaloby žalobcovi uhradil sumu 560,- eur, ohľadne ktorej zobral žalobca, pred prvým pojednávaním, žalobu späť. Postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP súd konanie v časti o zaplatenie sumy 560,- eur zastavil.

21. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

22. Súd danú úverovú zmluvu totiž vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) a s § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy (ďalej len ako Zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. V danom prípade je z označenia žalovaného v zmluve jednoznačné, že vo vzťahu k predmetnej zmluve tento nekonal v rámci predmetu svojho podnikania, či povolania a je teda spotrebiteľom, na druhej strane K. je veriteľom podľa citovaného ustanovenia, pretože poskytla žalovanému úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. Vzhľadom na záver, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému je úver, ktorý podlieha právnej úprave zákona č. 129/2010 Z.z., súd na prvom mieste skúmal, či predmetná úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti, ktoré tento právny predpis stanovuje ako podmienku na to, aby išlo o úver s úrokmi a poplatkami.

24. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

25. Súd pritom zistil, že v danej úverovej zmluve nie je uvedená celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Je v nej číselným údajom vyjadrená výška úveru 4.000,- eur a výška celkových nákladov 2.737,93 eur. V zmysle dikcie zákona č. 129/2010 Z.z. však v zmluve mala byť uvedená celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, teda mala tam byť uvedená suma 6.737,93 eur. V tomto smere je úplne nedostatočný odkaz v zmluve, že celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, nehovoriac o tom, že tento odkaz je uvedený oveľa menším písmom a v časti nepútajúcej pozornosť čitateľa, ako tomu bolo v prípade ostatných povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (povinných vo vzťahu k tomu, aby nešlo o úver s úrokmi a poplatkami). V prejednávanej veci na viac nemožno hovoriť, že žalovaný predstavuje tzv. priemerného spotrebiteľa, pretože jeho intelektové schopnosti sú pod normou a taktiež ide o osobu trpiacu poruchou osobnosti. Očakávať od takejto osoby vykonávanie, hoc aj jednoduchých matematických výpočtov, jednoznačne nemožno.

26. Súd ďalej zistil, že v zmluve je nesprávne uvedená výška poslednej splátky úveru, keď v zmluve je uvedená táto výška u každej splátky rovnaká, ale v skutočnosti podľa vyjadrenia žalobcu na č.l. 110 p.v. spisu a podľa listiny na č.l. 113 spisu výška 1. až 71. splátky bola 98,85 eur (zahŕňajúca istinu, úroky a poistenie v sume 4,85 eur) a výška poslednej splátky bola 68,79 eur. V dôsledku toho bola v zmluve uvedená nesprávna RPMN, pretože jej výška 20,74% zodpovedá sume celkovej čiastky, ktorú

musí spotrebiteľ zaplatiť 6.737,93 eur a výška celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť mala byť podľa údajov v zmluve (72 splátok á 94,- eur- splátka bez poplatku za poistenie) 6.768, - eur, ktorej sume zodpovedá RPMN 21%.

27. Okrem uvedených nedostatkov v zmluve tiež ďalej absentuje uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN.

28. Podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia danej zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. V zmysle citovaného ust. § 11 písm.) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. súd preto dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na takýto záver, by súd žalovaného zaviazal na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutou sumou a sumou, ktorú žalovaný doposiaľ zaplatil. Nakoľko však bol žalovanému poskytnutý úver 4.000,- eur a žalovaný doposiaľ zaplatil žalobcovi a jeho právnenému predchodcovi sumu vyššiu, keď do 12.09.2018 podľa listiny „aktuálny stav úveru“ na č.l. 46 p.v. spisu zaplatil sumu 3.982,87 eur, po 12.09.2018 až do 09.01.2019 (č.l. 38 spisu) zaplatil sumu 100,- eur a po podaní žaloby sumu 560,- eur, žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie žiadnej sumy.

30. Na návrh žalovaného súd, postupujúc podľa § 298 ods. 1 CSP, vo výroku rozsudku vyslovil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 10 bod 10.2.2 Všeobecných obchodných podmienok K. platných od 01.08.2011, podľa ktorej sa banka a klient dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní služieb, bankových produktov alebo vykonávaní bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej zmluvy tak, že pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom banka, predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania a pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom klient je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecnému súdu, je neprijateľná a neplatná.

31. Pokiaľ ide o neplatnosť rozhodcovskej doložky túto spôsobuje fakt, že úverová zmluva ju ako takú neobsahovala, ale odkazovala v čl. 3 bod 5 na článok 10. VOP. Podľa nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013 (z ktorého, vzhľadom na obdobnú právnu úpravu spotrebiteľského práva, možno vychádzať aj v slovenskej aplikačnej praxi) v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Okrem toho podľa znenia tejto doložky možno uzavrieť, že išlo o de facto výhradnú rozhodcovskú doložku, pretože je koncipovaná tak, že banka môže podať žalobu len na rozhodcovskom súde a spotrebiteľ nemá možnosť zabrániť tomu, aby sa spor prejednal pred rozhodcovským súdom, spravidla vždy značne vzdialenom od bydliska spotrebiteľa. Dojednanie o výhradnej rozhodcovskej doložke pritom predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 1 písm. r/ OZ v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy).

32. Vzhľadom na takýto výsledok konania, možno konštatovať, že žalovaný bol v spore úspešný s tým, že čiastočná náhrada trov konania by mala náležať podľa § 256 ods. 1 CSP žalobcovi, ktorý zobral žalobu v časti o zaplatenie 560,- eur späť pre správanie žalovaného (zaplatenie sumy 560,- eur po podaní žaloby). Nakoľko však bol nárok žalobcu nedôvodný už pred vykonaním týchto úhrad (žalovaný zaplatil pre podaním žaloby sumu vyššiu ako 4.000,- eur), berúc do úvahy správanie právneho predchodcu žalobcu, ktorý pri uzavieraní zmluvy konal tak, že hrubo porušil svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, keď žalovanému poskytol 05.06.2012 úver vo výške 4.000,- eur, napriek tomu, že žalovaný mal u neho nesplatené úvery z roku 2009, 2010, 2011 a jeho platobná disciplína nebola dostatočná (ako to vyplýva z dohôd o splátkach založených v prílohovej obálke). Súčasne súd zobral do úvahy skutočnosť, že žalovaný je invalidný dôchodca s výškou dôchodku 232,80 eur, z ktorého sumu vo výške 220,- eur mesačne poukazuje žalobcovi a žalobca je spoločnosťou hromadne vymáhajúcou pohľadávky. Bolo by potom nespravodlivé, aby bol úspech žalovaného znížený o rozsah, v ktorom

došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby. Vo všetkých uvedených skutočnostiach súd vzhliadol dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré nepriznal žalobcovi nárok na trovy konania v tom zmysle, že by znížil rozsah úspechu žalovaného zo 100% na jeho tzv. čistý úspech. Súd pri tomto rozhodovaní aplikoval ust. § 255 a 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien.